

NALEC (4) *vb pf*

a jasne; tekst nie oznacza é.

[*inf* nalec.] ◇ *fut* 3 *sg* należe (1). ◇ 3 *pl* nalegą (1). ◇ *praet* 3 *sg m* naległ (1). *f* naległa (1). ◇ [*con* 3 *sg f* by naległa.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. nalegać.

1. *Zdarzyć się* (1) : á gdy woyná náległá/ zwoływáli lud [*królowie*]/ á P. Bog im fam hetmánem był *SkarKazSej* 689b.

2. *Rzucić się na cos od góry* (*tu: aby się przebić*); *irruere Vulg [na co]* (1) : Porwał tedy Saul miecz fwoy/ y wpađł nań y przebodł fie. Co gdy wyźrzał Kopiennik iego/ to ieft/ że iuż vmárł Saul/ náległ thakiefz ná fwoy miecz [*irruit etiam ipse super gladium suum*]/ y vmárł fnim. *Leop 1.Reg* 31/5.

3. *Osiąść na powierzchni czegoś; tu w przeni* (1) : Boć Mnifzy ci/ y żądłá máią ośtrzeysze niżli sierfzenie/ gdzie nálegą/ tám nieodeyda aż zyedzą. *OrzList* iv.

4. [*Zatakować kogoś, napaść [na kogo]*]:

Szereg: »uderzyć a nalec«: Chęc ná nieśprawione Turki vderzyć/ á ná nie gwałthem náledz *BarlBaz* 87 (*Linde s.v. nalegać*).]

5. *Pf od „nalegać” ‘domagać się’* (1) :

Zwrot: »[kogo] prośbami nalec« (1): Iákiemi mię córa ma námilfza prośbami Náleże? z iáką twarzą będzie obłápiáá Rámioná mé *ZawJeft* 32.

[*W przeni [kogo]*: bym íze nyefthal ízviadkiem nedzÿ wyelkieÿ ktora by pothym nalegla oycá mego/ przyczyłá [*que oppressura est patrem meum*] *TomZbrudzBrul Gen* 44/34.]

Synonimy: 1. *nadejść, przyść, zdarzyć się.*

Formacje wspolrdzenne cf LEC.

Cf NALEGLY, NAŁĘŻONY